

Sygn. akt: XI GR 10/17

SĄD REJONOWY
Poznań - Stare Miasto w Poznaniu
XI Wydział Gospodarczy
Do Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych
ul. Młyńska 1 a, 61-729 Poznań
tel. 61 666 08 50, fax 61 468 28 87

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, Wydział XI Gospodarczy do Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Ryszard Rakower

po rozpoznaniu dnia 26 czerwca 2017 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika

Aikon Finanse 1 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa

z siedzibą w Poznaniu, nr KRS 0000598759

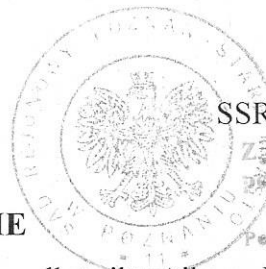
o otwarciu postępowania sanacyjnego

postanowił:

1. otworzyć postępowanie sanacyjne dłużnika Aikon Finanse 1 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Poznaniu, ul. Bułgarska 14, 60-321 Poznań, nr KRS: 0000598759,
2. wyznaczyć sędziego-komisarza w osobie SSR Ryszarda Rakowera,
3. wyznaczyć zarządcę: DGA Centrum Sanacji Firm S.A. z siedzibą w Poznaniu, nr KRS: 0000442983,
4. zezwolić dłużnikowi na wykonywanie zarządu nad całością przedsiębiorstwa w zakresie nieprzekraczającym zakresu zwykłego zarządu,
5. stwierdzić, że podstawę jurysdykcji sądów polskich stanowi przepis art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U.U.E.L.2000 nr 160 s. 1), a postępowanie ma charakter główny,
6. kosztami postępowania obciążyć dłużnika.

UZASADNIENIE

Wnioskiem złożonym 25 kwietnia 2017 r. dłużnik Aikon Finanse 1 spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Poznaniu wniósł o otwarcie postępowania sanacyjnego. W uzasadnieniu wniosku dłużnik wskazał m.in., że

SSR Ryszard Rakower

Zgodność odpisu z oryginałem
świadczam

27 06 2017

Poznań, dnia 27.06.2017
Kierownik Sekretariatu

prowadził dotąd działalność w siedzibie spółki i 62 placówkach, jednakże w wyniku upadłości głównego kontrahenta – Wielkopolskiej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, która zapewniała ponad 90% przychodów, spółka znalazła się w stanie wysokiego zagrożenia niewypłacalnością.

Postanowieniem z 25 maja 2017 r. Sąd zabezpieczył majątek dłużnika przez ustanowienie tymczasowego nadzorcy sądowego.

W dniu 14 czerwca 2017 r. tymczasowy nadzorca sądowy złożył sprawozdanie, w którym określił aktualną sytuację majątkową dłużnika, a także m.in. ocenił możliwości dłużnika w zakresie zaspokajania kosztów postępowania sanacyjnego i zobowiązań powstałych po jego otwarciu.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art. 200 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1574 ze zm.) na postanowienia sądu restrukturyzacyjnego zażalenie przysługuje w przypadkach wskazanych w ustawie. Z kolei zgodnie z art. 237 ust. 1 w zw. z art. 290 P.r. wierzycielowi w terminie tygodnia od dnia obwieszczenia postanowienia o otwarciu postępowania sanacyjnego w Rejestrze, a wierzycielowi, którego siedziba lub miejsce zwykłego pobytu w dniu otwarcia postępowania znajdowały się za granicą – w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego w Rejestrze, przysługuje zażalenie na postanowienie o otwarciu postępowania wyłącznie w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich. Z przepisu art. 357 § 2 kpc w zw. z art. 209 P.r. wynika natomiast, że uzasadnienie postanowienia wydanego na posiedzeniu niejawnym sporządza się, gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia. W związku z powyższym Sąd ograniczył uzasadnienie niniejszego postanowienia jedynie do kwestii jurysdykcji sądów polskich.

W myśl art. 342 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego do wyłącznej jurysdykcji sądów polskich należą sprawy restrukturyzacyjne, jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika. Zgodnie z art. 338 P.r. przepisów tytułu III ustawy nie stosuje się jednak, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, albo prawo organizacji międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem, stanowi inaczej.

Zastosowanie, przy badaniu czy sądom polskim przysługuje w niniejszej sprawie jurysdykcja, znajdowały zatem przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego. Podkreślić należy, że *rozporządzenie*

Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego obowiązuje w całości i bezpośrednio w polskim systemie prawnym. Oznacza to, że w sprawach objętych rozporządzeniem i w zakresie w nim uregulowanym mają zastosowanie przepisy rozporządzenia z wyłączeniem przepisów prawa polskiego, w tym również z wyłączeniem przepisów prawa upadłościowego i naprawczego dotyczących międzynarodowego postępowania upadłościowego [F. Zedler (red.), Komentarz do art. 1 rozporządzenia nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego, (w:) Europejskie prawo upadłościowe. Komentarz, Lex 2011]. Powyższe rozważania zachowują aktualność również w przypadku postępowania sanacyjnego, a to z uwagi na treść art. 1 ust. 1 powołanego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ww. rozporządzenia Sądy Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, są właściwe dla wszczęcia postępowania upadłościowego. W przypadku spółek i osób prawnych domniemywa się, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest siedziba określona w statucie, chyba że zostanie przeprowadzony dowód przeciwny.

Definicja legalna pojęcia „głównego ośrodka podstawowej działalności dłużnika” nie została zawarta w samym tekście rozporządzenia, ale w jego preambule. Zgodnie z tą definicją „główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika” oznacza miejsce, w którym dłużnik zazwyczaj zarządza swoją działalnością i jako takie jest rozpoznawalne przez osoby trzecie. Co istotne, *dłużnik może mieć tylko jeden główny ośrodek podstawowej działalności* [F. Zedler (red.), Komentarz do art. 3 rozporządzenia nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego, op.cit.].

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia w przypadku spółek i osób prawnych domniemywa się, że głównym ośrodkiem ich podstawowej działalności jest siedziba określona w statucie, chyba że zostanie przeprowadzony dowód przeciwny.

Z wniosku dłużnika oraz dołączonych dokumentów wynika, że dłużnik prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a siedziba a także część majątku związanego z prowadzeniem jego przedsiębiorstwa znajdują się w Poznaniu. W świetle powyższych okoliczności oraz domniemania wynikającego z art. 3 ust. 1 powołanego rozporządzenia nie budzi wątpliwości, że główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika znajduje się w Rzeczypospolitej Polskiej, a tym samym niniejsza sprawa należy do jurysdykcji sądów polskich.

O kosztach postępowania orzec należało na podstawie art. 208 ust. 1 P.r.

SSR Ryszard Rakower

Zgodność odpisu z oryginałem
świadczam 27 06 2017

Poznań, dnia _____
Kierownik Sekretariatu

Wiz A. Paulikowska

